

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802095008/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

gammeldags Bondskhed. De, som jeg delte Husholdning med, havde tilsyneladende aflagt deres franske Væsen. De var alle, Værtinden inklusive, hypokondre og krakilske. Til Gengæld var de meget ligetil og reelle; og da jeg selv er hypokonder, mente jeg, at jeg lige som ved magnetisk Kraft havde trukket alt det i Paris, der svarede til mit eget Sindelag, til dette Hus. For hvis der blev holdt Mandtal over denne Bys Hypokondrister, vilde man ikke finde saa mange i hele Rue St. Jacques eller Rue St. Martin som i dette ene Hus. Den værste af dem var en teologisk Student – de gaar under Betegnelsen »Abbeder«. Man skulde tro, han var lavet af Krudt og Peber, ikke af Kød og Blod; men han var retlinet, paalidelig og tro som Guld. Jeg stolede i den Grad paa ham, at jeg bad ham passe paa min Smule Bagage, da jeg skulde til Italien.

Senere kom der ikke saa faa af mine Landsmænd til Paris. Den første af dem var Michael Røg, den berømte Medaljør og Kobberstikker. Vi havde gaaet i Skole sammen i Bergen. Han blev dimitteret af Rektor Lintrup og kom ind paa Universitetet, men opgav Studierne og kastede sig over Gravørkunsten. Snart blev han anset for den dygtigste Kobberstikker i Landet. Da han i Paris havde vist Prøver paa sin Kunst, blev han ansat som kongelig Medaljør. Der kom snart andre Landsmænd til, og saa opgav jeg min asketiske Levevis.

Da jeg havde boet halvandet Aars Tid i Paris, syntes jeg ikke det var nok, at jeg havde været i Frankrig, England, Tyskland og Holland. Jeg vilde ogsaa se Lande, der laa endnu længere borte fra mit Fædreland. Rejselysten tager til, jo mere man rejser. Man kan lige saa lidt standse den, som man kan bremse op paa Halvvejen, hvis man er hoppet ud fra Rundetaarn. Der var en fransk Student, som fortalte mig, at man kunde rejse fra Paris til Rom for tyve Daler eller mindre. Jeg spidsede Øren, for de Ord var lige Vand paa min Mølle, og gik ivrigt i Gang med at skaffe mig flere Oplysninger. Jeg havde ikke andet i Hovedet, enten jeg saa arbejdede eller holdt fri, sov eller var vaagen.